

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 248/2014

af 26. februar 2014

om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 for så vidt angår omstillingen til EU-dækkende kreditoverførsler og direkte debiteringer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 ⁽³⁾ udgør sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 ⁽⁴⁾ et vigtigt element i gennemførelsen af et fælles eurobetalingsområde (SEPA), hvor der ikke må sondres mellem grænseoverskridende og indenlandske betalinger i euro.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.2.2014.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).

Hovedformålet med forordning (EU) nr. 260/2012 er omstillingen fra indenlandske ordninger for kreditoverførsler og direkte debiteringer til harmoniserede SEPA-ordninger for kreditoverførsler (SCT) og direkte debiteringer (SDD), bl.a. ved at forsyne EU's borgere med et unikt internationalt bankkontonummer (IBAN), der kan anvendes til alle SCT'er og SDD'er.

- (2) I henhold til forordning (EU) nr. 260/2012 skal omstillingen til SEPA finde sted inden den 1. februar 2014 for at give betalingstjenesteudbydere og -brugere tilstrækkelig tid til at tilpasse deres processer til de tekniske krav, der følger af omstillingen til SCT og SDD.

- (3) Siden vedtagelsen af forordning (EU) nr. 260/2012 har Kommissionen og Den Europæiske Centralbank nøje overvåget fremskridtene med omstillingen til SEPA. Der er blevet afholdt en række møder med medlemsstaterne, de nationale offentlige myndigheder og markedsdeltagerne. Den Europæiske Centralbank har regelmæssigt offentliggjort statusrapporter om omstillingen til SEPA på grundlag af betalingsdata indsamlet af de nationale centralbanker. Det fremgår af disse rapporter, at en række medlemsstater i euroområdet er på rette spor med tal for omstilling til SCT, der nærmer sig de 100 %. Det store flertal af betalingstjenesteudbydere har meddelt, at de allerede opfylder SEPA-kravene. I en række andre medlemsstater lever omstillingstallene dog ikke op til forventningerne. Dette gælder først og fremmest for SDD.

- (4) Den 14. maj 2013 understregede Økofinrådet i sine konklusioner endnu en gang betydningen af omstillingen til SEPA. Det blev bemærket, at omstillingen til SEPA langt fra var fuldført, og at samtlige markedsdeltagere omgående skulle bestræbe sig på at gennemføre omstillingen til SEPA rettidigt. Der blev vedtaget en handlingsplan, hvori man opfordrede forretningsdrivende, virksomheder, SMV'er og offentlige forvaltninger til omgående at tage de nødvendige konkrete, interne skridt til at tilpasse deres processer og meddele deres kunder disses IBAN-oplysninger.

- (5) Trods den store indsats, der er gjort af Den Europæiske Centralbank, medlemsstaterne, deres nationale offentlige myndigheder og markedsdeltagere igennem de seneste måneder, viser de nyeste omstillingsstatistikker, at omstillingen i euroområdet til SCT'er samlet set kun er steget fra 40 % i juni 2013 til ca. 64 % i november 2013, mens omstillingen til SDD'er samlet set kun er nået op på 26 %. Mens de nationale tal viser store fremskridt i en række medlemsstater, halter en betydelig gruppe af medlemsstater meget bagefter de forventede omstillingsresultater. Det er derfor meget usandsynligt, at alle markedsdeltagere vil leve op til SEPA-kravene inden den 1. februar 2014.
- (6) Fra den 1. februar 2014 vil banker og andre betalingstjenesteudbydere på grund af deres retlige forpligtelser være nødt til at nægte at behandle kreditoverførsler og direkte debiteringer, som ikke opfylder SEPA-kravene, selv om de, som det allerede er tilfældet i øjeblikket, teknisk set vil kunne behandle disse betalinger ved at fortsætte med at anvende de eksisterende traditionelle betalingsordninger sideløbende med SCT og SDD. Hvis omstillingen til SCT og SDD ikke er fuldstændig, kan det derfor ikke udelukkes, at der forekommer forsinkelser af disse betalinger. Alle betalingstjenestebrugere og navnlig SMV'er og forbrugere kan blive berørt.
- (7) Det er meget vigtigt, at man undgår unødvendige forstyrrelser i betalinger som følge af, at omstillingen til SEPA ikke vil være fuldført den 1. februar 2014. Betalingstjenesteudbydere bør derfor i en begrænset periode fortsat kunne behandle betalingstransaktioner gennem deres traditionelle ordninger sideløbende med deres SCT- og SDD-ordninger, således som det er tilfældet nu. Der bør derfor indføres en overgangsperiode for at gøre det muligt at fortsætte denne parallelle behandling af betalinger på forskellige måder. I betragtning af de nuværende omstillingstal og det forventede omstillingstempo er en enkelt supplerende overgangsperiode på seks måneder passende. En sådan klausul vedrørende de traditionelle ordninger, der ikke opfylder SEPA-kravene, bør betragtes som værende en undtagelsesforanstaltning, og den bør derfor være så kortvarig som muligt, da hurtig og fuldstændig omstilling er nødvendig for at opnå de fulde fordele ved et integreret betalingsmarked. Det er også vigtigt, at omkostningerne for betalingstjenesteudbydere ved fortsat at anvende de traditionelle betalingsordninger sideløbende med SEPA-ordningen begrænses tidsmæssigt. Betalingstjenesteudbydere, som allerede er gået helt over til SEPA, kan overveje at levere konverteringstjenester til betalingstjenestebrugere, som endnu ikke er gået over til SEPA, i denne overgangsperiode. I overgangsperioden bør medlemsstaterne undlade at sanktionere betalingstjenesteudbydere, der behandler betalinger, som ikke opfylder kravene, og betalingstjenestebrugere, der endnu ikke er gået over til SEPA.
- (8) En række store brugere af instrumenter for direkte debitering har allerede tilkendegivet, at de agter at gå over til SEPA umiddelbart inden slutdatoen. Enhver udsættelse af disse omstillingsplaner kan medføre et forbigående pres på indgående betalinger og pengestrømme og dermed på de berørte virksomheders likviditet. En sådan sen omstilling, der vedrører mange, kan også forårsage flaskehalse, særlig hos banker og softwareleverandører, der kan opleve visse kapacitetsbegrænsninger. Den supplerende periode til indfasning af den nye ordning vil efter alt at dømme muliggøre en mere gradvis tilgang. Markedsdeltagere, som endnu ikke har påbegyndt iværksættelsen af de tilpasninger, der er nødvendige for at opfylde SEPA-kravene, opfordres til at gøre dette hurtigst muligt. Markedsdeltagere, som allerede har påbegyndt tilpasningen af deres betalingsprocesser, bør ikke desto mindre fuldføre omstillingen så hurtigt som muligt.
- (9) I betragtning af det overordnede mål om at gennemføre koordineret og integreret omstilling bør overgangsperioden finde anvendelse på både SCT og SDD. Forskellige overgangsperioder for SCT og SDD ville skabe forvirring for forbrugerne, betalingstjenesteudbydere, SMV'erne og andre betalingstjenestebrugere.
- (10) Af hensyn til retssikkerheden og for at sikre kontinuitet i anvendelsen af forordning (EU) nr. 260/2012 er det nødvendigt, at denne forordning træder i kraft hurtigst muligt og anvendes med tilbagevirkende kraft fra den 31. januar 2014.
- (11) I betragtning af sagens hastende karakter bør der gøres undtagelse fra den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union vedføjet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (12) Forordning (EU) nr. 260/2012 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 260/2012 affattes således:

»1. Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan betalingstjenesteudbydere fortsat, indtil den 1. august 2014, behandle betalingstransaktioner i euro på andre måder end dem, der skal anvendes i forbindelse med kreditoverførsler og direkte debiteringer i henhold til denne forordning.

Medlemsstaterne anvender først de regler om sanktioner for overtrædelse af artikel 6, stk. 1 og 2, der er fastsat i henhold til artikel 11, fra den 2. august 2014.

Uanset artikel 6, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne tillade betalingstjenesteudbydere indtil den 1. februar 2016 at yde brugere konverteringstjenester i forbindelse med indenlandske betalingstransaktioner, således at brugere, der er forbrugere, fortsat vil kunne anvende BBAN-nummer i stedet for den betalingskontoidentifikationskode, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a), på betingelse af, at interoperabiliteten sikres ved, at betalerens og betalingsmodtagerens BBAN-numre teknisk og sikkert konverteres til de tilsvarende betalingskontoidentifikationskoder, der er fastsat i bilagets punkt 1, litra a). Denne betalingskontoidentifikationskode leveres til den initierende bruger, om nødvendigt før betalingen gennemføres. I et sådant tilfælde

må betalingstjenesteudbydere ikke pålægge brugeren gebyrer eller andre afgifter, der er direkte eller indirekte forbundet med disses konverteringstjenester.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes med tilbagevirkende kraft fra den 31. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. februar 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand